

Skład ichtiofauny i możliwości rozrodu ryb łososiowatych w wybranych dopływach rzeki Regi

Adam Tański¹, Agata Korzelecka-Orkisz¹, Krzysztof Formicki¹, Adam Brysiewicz², Rafał Pender³,
Łukasz Potkański³, Teresa Ostaszewska⁴, Zdzisław Zakęś⁵

¹Katedra Hydrobiologii, Ichtiologii i Biotechnologii Rozrodu,
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

²Instytut Technologiczno-Przyrodniczy w Falentach

³Okręg Polskiego Związku Wędkarskiego w Szczecinie

⁴Zakład Ichtiobiologii, Rybactwa i Biotechnologii Akwakultury, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

⁵Zakład Akwakultury, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Rega jest jedną z największych rzek Przymorza. Do najbardziej cennych przedstawicieli ichtiofauny rzeki zalicza się wplywające na tarło ryby anadromiczne. Najważniejszymi elementami w funkcjonowaniu zlewni są jej dopływy, w których ryby przystępują do rozrodu. Na przestrzeni wielu lat punktowe zrzuty ścieków oraz liczne zabudowania hydrotechniczne znacząco ograniczyły migracje na tarliska ryb łososiowatych oraz przyczyniły się do spadku różnorodności biologicznej rzeki. Celem badań była ocena stanu ichtiofauny oraz ocena granulacji podłoża dna rzeki warunkująca rozród ryb łososiowatych.

W badaniach ujęto trzy dopływy Regi – Sępólną, Brzeźniacką Węgorzę i Piaskową. Badania bonitacyjne wykonano zestawem IUP – 12 brodząc pod prąd biegu rzeki. Z przeprowadzonych odłowów wynika, że koryto rzeki na badanych fragmentach zasiedlają gatunki typowe dla rzek krainy pstrąga i lipienia (pstrąg (*Salmo trutta* m. *fario*), lipień (*Thymallus thymallus*), głowacz pręgopłetwy (*Cottus poecilopus*) i minogi (*Lampetra* sp.)), jednak w ciekach, w których powyżej badanych fragmentów znajdują się jeziora – Brzeźniacka Węgorza lub zalewy – Ukleja, stwierdzono również znaczące ilości szczupaka (*Esox lucius*).

Po przeanalizowaniu struktury dna rzeki Sępólna stwierdzono, że dominującą frakcją w całym jej biegu był piasek. Sporadycznie w niektórych miejscach stwierdzono fragmenty żwirowe. W rzece Brzeźniacka Węgorza proporcje były korzystniejsze ze względu na fakt, że odnotowano w wielu miejscach odcinki żwirowe i kamieniste. W rzece Piasko-